

દિરેક સખી ખુદાતઆલાનો હોસ્ત છે.

સખી નર હાતમ.

છપાવી પ્રસિદ્ધતા. મોહમદ ખુલ્લ નકગબ દી.

એડીટર—નુરે મસ્લામ

મુદ્રણાલી પેળા—અમદાવાદ.

નંબર ૧૧૪૩ દિવસી

આરતી પહેલી

પ્રતિ ૧૦૦

મનહર મોન્દી ન ગ્રેમમા મોતીલાલ મણુપનગમે કા. મુ

પાનકાર નાકા—અમદાવાદ.

મીમાલ મો. મણુપનગમે

સખી નર હાતમ

હાતમ અને સખાવતના નામે સાથે આવે છે હાતમનું નામ જાણી સહીતનો એક ભાગ થઇ ગયો છે મસ્લામ અને મુસલમાન પરજ ૬૮ મવકુફ નથી બન્યું આ સખી નરનું નામ એરીઅ લગભગ તમામ કવમે અદબ અને મન સાથે લે છે લેકીન હા અરબનો એક સખી નર હતો એ વિપત્તિ ધણી થોડાઓ તેના સ' ધમા કેમ વધુ જાણે છે ' હાતમતાઇ ' નો કીન્મો ખજાન્મા એ છે અને હીદતી અનેક ભાષાઓમા તેના તર્જુમા થઇ ગયા આંગ્રેઝીમા કાગસીમા, ગુજરાતીમા, હીદીમા અને ઉરદુમા તે આ લીડ લખનારે તે જોયા છે. આ વધુ નથી પણ એક કદ્દીત વ્યા લખનાર હાતમની સખાવત અને તેની મહાદુરીના અજીઓ ગ અને વીચીત્ર કીસ્સાઓ લખ્યા છે પણ તે વાચીને વાચનાગ્ના દાસ જે ગુચવાડા લિપિ થાય છે તે એ છે કે, તમજ પડતી નથી, હાતમને ઈન્સાન કહે કે, ફરી સ્તો '

હાતમ આ હજરત (સ અ વ) ના થોડાજ વગસ પહેલા એટલેજ હાલતના ઝમાનામા "તર્ક" નામી કબીલાનો એક માનવત અને પ્રસીધ્ધ સદાગ હતો જેણે પોતાની સખાવત અને મહાદુરીના સખમે તમામ અરમમા નામના મેળવી હતી, તેનું ધર કોઇપણ વખતે પરીણા વગરનું રહેતું હતું નહી તે પોતાના કુટુંબનો સદાગ હતો અગ્ન મદદુઓમા બખીલી કરતા કોઈ અથથ વધારે ગણ્યાતી હતી નહી અને દરેક શખ્સને પોતાની શરારતને પુરાવો સખાવત માન્કને આપવો પડતો હતો. હાતમમા આ કમાલ તેની ઉન્નતીના નીખરે

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૧૮૩૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૨૧ નં ૨૧૮૩૨

વિષય ૬-૨

પહોંચી ગઈ હતી એટલે સંખ્યાવનમા તમામ અન્યસ્તાનમા કોઈ
 નેનો હરીક હોનો નહી

પરોણાગનમા પાછીપાની કરનાગઓ અને પોતાના પરોણાઓ
 થે જેઓ સારી સલુક નહી કરતા, તેઓ મદનામ થઈ જતા હતા
 - અગમમા ચાર જાણીતા કબુસ હતા હનીયા, અગત, અમુલ અસવદ,
 અને ખાલીદ ખીન સફવાન. આ શોકોના બદનામ થવાનો માત્ર એકજ
 સમય હતો. કે, યાનો તેઓએ પોતાના પરોણાઓ નાથે સારી સલુક
 કરી નહી. અથવા તેમની પરોણાગન બગાડ કરી નહી

હતીયાના સમયમા એવુ કહેવાય છે કે, એક દીન તે પોતાના
 ગવાઝા ઉપર એકો હતો તેના હાથમા એક લાવડી હતી એટલામા
 એક અબ્બાઓ શખસ આવી લાગ્યો અને પોતે કે “ હુ તમારો
 સોણું થવા માગુ છુ

‘ ત્યાં ” હતીયાએ લાવડી તરફ ઇંસારો કરી કહ્યું. તમાની
 એનાથી ખમર લેનારો

અરકત એ માટે મદનામ થયો કે, તે પોતાના પરોણાઓની
 નામ કયાં કરતો હતો એક દીવસ તેને ત્યાં કેટલાક પરોણાઓ
 એ આવીને ઊતાગ લીધો, તેણે તેઓને પારેક ખાવા આપી અને જ્યારે
 તેઓ ચાલી ગયા તો પોતાના મીત્રો આગળ અરકતે જાન કરી કે
 “ કમખખત અવા ખાકે હવે, પારેક ગોટલાઓ સુધા ખાઈ ગયા ”

અમુલ અસવદ હજરત પમગમ્માર (સ અ વ) ના સહાબો
 ઓમાથી હતા અને હજરતઅલી (ર૬૦) ના શાગીરદ હતા
 તેઓ એજ માટે બદનામ થઈ ગયા, કે એક દીન તેઓએ ફરીશને એક
 ખારેક આપીને કહ્યું કે, “અલ્લાહ તમને જન્નતમા પશુ એજ આપે”,
 તેઓ અકસર કહેતા સબળતા કે “ અગર અમે મેહનાગને આપ્યા
 કર્યો તો તેઓના જેવાજ ખગાય હાથે થઈ જઈએ

ખાલીદર્ખીન સફવાન ખીલા ફતના ઝમાનામા આગેવાન શ્રીમત અને શાન્તના ઓધેદારોમાથી હતા પણ વણાજ બખીલ હતા, જ્યારે પણ તેમના હાથમા કોઈ માનાનો સીકકો આવતો તો તેઓ તેને જોઈને કહેતે કે, ‘ તુ કયા સુધી એમજ રખડ્યા રંગે હુ તુને કેદ કર્ગને ગખીશ’ અને પછી તેને પેટીમા નાખી તાળુ મારી દેતા એક વખત કોઈએ તેમને પુછ્યું કે, ‘ તમારો પાન તો ખરાનો ભેગો છે અને રૂડી ફવલત છે પછી તમે અગ્ય કેમ રંગતા નથી

‘ હા ’ તેઓ જવાબ આપતા ‘ મારી પામે મોટી ફવલત છે ઢાળ તેન કરતા મોટા છે ’

હવ હાલમબાઈ^૧ એ હાલત હતી કે, તેણે કરી રોહની પાન ધરોણાગત કરનામા પાછી પની કરી નહી અને કરા પણ કાઢપણ માગનારને પાછો કર્યા નહી ઇતને આ ગખી તેના વગ્નાતમા લામે ને હાતમ કર્યા હતો મખી હતો, જેવા સગસ તેના કાએ હતા તેવીજ ખુશ્લા દીલતી તેની મમારત પણ હતી ને કહતો હતો તેજ રંગે હતા લગ્નઆમા હમેશા તે જય મેળવીનેજ મયદ નથી મહાન આવતો હતો ને એક કતેહમદ મીપાહી હતો તે એક ખુશ્લા દીનથી આપનાર હતો તે મુઢાળલામા મચ્વી આગળ વધી જતો હતો કોઈની ઉપજ ન્યારે તે જીત મેળવતો તો હમેશા નેને છોડી દેતો તમામ અગ્ય રખીલાએ રજખ માનમા વરૂી ખયગત અને મેહમાનદારી રંગતા હતા હાતમ રેજ્જ ફશ ઉંટની દુરમાની કરતો હતો ફર દુરથી પગેણાઓ આવી તેના તળુની આસપાસ ભેગા થતા મળતા હતા

શીયાળાની મોસમમા જ્યારે સખત ઠંડી પડવા લાગતી તો તે પોતાના ગુલામોને જગોજગ આજ સળગાવવાનો હુકમ કરતો હતો જેવી બુલના મટક્યા લોકો આવીને આશરો લે, તેનો કાયદો હતો કે દરેક ગીઝ ને આપી દેતો, કકત પોતાનો ઘોડા અને હવીયા

પોતાની પ એ રહેવા દેતો, પણ આ સામાજી પણ સખાવતી જુનાની સખએ તેનાથી લેવાઇ નહી, અને પોતાનો ચોટો પણ તેણે કુન્ધાન કરી દીધો,

હીની ભાઇઓ કદાચ હવે કહુંશે કે, 'પોડા' નખાવતમા આખી દેવે એ કઈ મોટી વાત હતી નહી, જે માટે હાતમના એટલા બધા વખાણુ કન્ધામા આવે ? પણ અગ્નોના સખધમા આ વાત યાદ ગખવા જેવી છે કે, તેઓ કુન્ધામા પોડાને પોતાની સકંધી વધારે કીમતી બધકે અમુ'ય મતા તરીકે લખે છે, એક અગ્ન પોતાના જાન પગી સકંધી વધારે કીમતી ગતુ સમજે છે, અગ્ન દરેક વસ્તુ લુટાવી દેજે, ગુમાની દેશે જગ્ગાદ કરી દેજે પણ તે પોતાના ઘોડાથી છુટો પડી શકેનો નથી હા, તો, લખવાની મનલખ એ છે કે હાતમ એવો તો સખી હતો કે અગર ઈન્સામનો મુગ્ય પ્રકાગવાના એક જ સધકા અગાક કુન્ધાની ગ્વશનીમા પ્રકાગતે તો અન્નો તેને ' નખાવતનો દેવતા ' માની લેતે એમા કોઇ પણ પ્રકાગનો શક છેજ નહી,

પોડા આખી દેવાનો બનાવ હાતમની સ્ત્રી જીનતેઅફરાએ વચ્ચુચ્યે છે તેના કહેવા મુજબ ' હાતમની સખાવતનો અમદારીક દાખલો તે જમાનામા ગ્જુ કર્યો કે અગમગ્તાનમા સખત દુડાળ પડ્યો, ખાનદાન રાગાઓ લુગડા સુ'ધા વેચીતે ખાઈ ગયા ખુદા માગ ધગમા હાલત એ હતી કે કઇ ખાવા માટે હતુ નહી અને અમે બધા લુપ્પા હતા, જુખને લીધે અમને ઉધ પણ આવતી હતી નહી મારો બેટો અફી અને બેટી સફફાના જુખને લીધે ગડી ગડી બેતાલ થઇ ગયા હતા આખરે બને ગડી ગડીને મુઈ ગયા, આ વખતે હાતમ અહી તહીની દીલગરપ વાતો કરવા લાગ્યો કે જે સાબળી હુ જુખની તકલીફ જુલી જાક અને મને કઇ સધોગે મળે અથવા ઉંવ આની જાય આ વખતે મને હાતમની ધણીજ દયા આરી ગહી હતી તેની હાલત જુખને લીધે ધણી નાજુક થઇ ગઈ હતી એટલામા તેની

નજર આગણા તરફ ઉડી તેને કાઠ આવતુ દેખાયુ આસ્તેથી ઉડીને તે બહાર નીકળ્યો ત્યા જઈને જુએ છે તો તેને એક બુખે મગ્ની સ્ત્રી દેખાઇ હાતમને જોતાજ તે પોકારી ઉડી કે “ હાતમ ’ મારા બચ્ચાઓ કકલી કકલીને રડી ગહયા છે અને કુતંગઓની માફક ગોર કરે છે ખાવા કંઈ નથી ”

‘ વાર હાતમે તેની કાંકલુદી સાબળતાજ જવાળા આખ્યા તમાગ બચ્ચાઓને અહી લઈ આવો હુ તેમને ખાવાનુ આપીશ ”

આ સાબળાને પેલી સ્ત્રીતો પોતાના બચ્ચાઓને લેવા ચાલી ગઇ અને હાતમ અંદર આવ્યો એટલે મે માયુ ઉચકયુ અને અ ખોમા આસુ લાવીને કહ્યુ હાતમ ! તમે આ બચ્ચાઓને ડયાવી ખવાડશો ? ખુદ તમાગ બચ્ચાઓ જુએ મરે છે અને તેમની ખુગી હાલત છે ” હવે તો અસ્થાહના નમ છે ’ હાતમ પોકારી ઉડ્યો

‘ હુ તેમને જડગજ ખવાડીશ અને તમને પણ ખાવા મળશે આ કહીને તે છગી લઇ આવ્યો અને પોતાના જન કરતા નહાલા ઘોડાને ઝમેહ કરી નાખ્યો અને આગ સળગાવીજ રહ્યો હતો કે પેલી સ્ત્રી બચ્ચાઓને લઈને આની પહોચી તરતજ હાતમે છગી તેના હાથમા આપી કે, આ લેઓ કાપો, જુ જો તમે ખાવો અને બચ્ચાઓને ખવડાવો ’ ”

જ્યારે તેઓ પેટ ભરીને ખાઈ ચુક્યા તો હાતમની સામે પણ પોતાના બચ્ચાઓને જગારવા ગોઝત ખવાડયુ અને પોતે પણ ખાધુ આ જોદને હાતમ કહેવા લાગ્યો કે “ ધૂણી શરમતી વાત, છે અમે તો પેટ ભરી લઈએ. અને અમાગ કપીલાવાળાઓ જુખમરો વેડે એટલુ કહી, તે કુકુબના એકાએક તપ્પ પામે ગયો અને સત્રળાને ઉઘમાથી ઉઠાવીને પોતાના તપ્પમા લઇ આવ્યો સઘળાઓ આવીને માસની ઉપર તુડી પડ્યા. આ વખતે હાતમ ચાદર લપેટીને એક ખુણામા બેસી ગયો મવાગે હાડકા અને ખગીઓ સીવ ય કંઈ પણ

આફી રહ્યુ નહી. હાતમે આ માસમાવી એક દુકડોએ લીધો નહીતો.
જો કે તે બધા કળા તે વધારે બુધ્ધો હતો ”

આ તો થોડો કાપી નાખવાની વાત હતી, પણ પોતાના ગળે
અને તે પણ શતરૂને આપી દેવામા હાતમે જે દીલ દેખાડ્યુ તેનું
વર્ણન અમારા વાચનાગ્રંથો દીક્ષ્યન્થીવી વાચશે બનાવ એવો મન્યો
કે, કોઇ ક્ષીલાવાળાઓ હાતમના ક્ષીલાથી ચઢાઈ ડગીલડવા આત્મા
હાતમે તત્તજ પોતાના કુટુંબવાસાઓને ભેગા કરી તેઓથી વચવાની
તકવાઈ કરી, પોતે બાવો હાથમા લઇ લગકગની વચે જઈને ઉભા
ઢી ગયો. હાતમના ક્ષીલાવાળાઓએ શતરૂને સીકન્ આપી તેઓના
પુક પકડી આવી હાલતમા દુશમનોના સગદારે હાતમથી તેનો બાવો
માગ્યો હાતમે તેની આ માગણીનો તત્તજ સ્વીકાર કર્યો અને પોતાનો
બાલો તેને આપી દીધો અને પોતે ધર તજ પાછો કર્યો.

“ બન્ના આ તમે ક્યુે યુ ? ” હાતમના ક્ષીલાઓએ તેનાથી
અજમ થઈને સવાવ કર્યો “ તમે તમારો બાલો દુશમનોના સગદારને
કેમ આપી દીધો અગર તે તમારીજ ઉપર પક્ષી પાને તો તમાગ
જીવવાની શી ઉમ્મીદ હતી ? ”

“ એ તો ખર ” હાતમે હડે કનેજે જવામ આપ્યો “ લેકીન
અગર આપણથી કોઈ કંઇ માગે, તો તેનો જવાબ યુ અપાય ”
એ ઉપરથી તમે જોઇ શકો છો કે, હાતમના અભિપ્રાય મુજમ કઈ
માગનારના સવાલનો જવાબ આપવાનો માત્ર એકજ રતો હતો.
અને તે એ કે તેની માગણીનો સ્વીકાર કરવામા આવે ! ”

હાતમની આ સખાવતોને લીધે તેની જી બીન્તેઅદગ પોતાના
જનથી કાચર હતી. અને દરેકની સાથે પોતાના ધણીના આ ઉડાઈ
પણાનુ રોડણ રડ્યા કરતી હતી તેના જીવનમાં જે છેલ્લા માસીક તેની
ઉપર મોહીત હતો એક દીન માસીકે મોહની અવેરી બહેનને, તેના
વરની દરયાદ સાબળવા પક્ષી કહ્યુ કે, “ બાલો હાતમની સાથે તમે

નીભાવશે કવી રીતે ? તે કોડી કોડી માટે તમને મોહતાજ કરી સુકશે ”

આ વાત બીન્તેઅકબાના મગઝમા દસી ગઈ. અને જો કે, તે એ બધાઓની માતા થઈ બુકી હતી પણ હાતમથી છુટા છેડા કરના માટે તદ્દપાન થઈ ગઈ

અગમના ઝમાનામા ઇન્સામની અગાઉ જાઓને આ વાતની પુગતી છુટ હતી કે તેઓ પણ જ્યારે મગઝમા આવે, ત્યારે પોતાના શવકોથી છુટા છેડા મેળવી શકતી હતી અને તલાક મેળવવાની ઈચ્છા હતી કે તેઓ પોતાના તમુનો દવાગ કરી દેતી હતી એટલે અગમ દવાને પુગવબણી હોય તો તે પચામ બણી ટરી દેતી અને ઉતગમણી હોય તો દલીલ બણી ! એજ મુગમ હાતમની પગેતરે પણ કયું હાતમ જ્યારે તમુબણી આવ્યો અને આ હાલત જોઈ તો, પોતાના બેટા અગને બોલાવીને પુચ્ચુ કે ‘ આ તારી માએ નુ મગમ કર્યો ? ’ ”

‘ ને કયું તે તન પોતેજ બુઓ છે. ’ બેટાએ જવાબ આપ્યો આખરે લાચાર થઈ હાતમ પાછો કર્યો અને નઝદીકની એક ખાણમા તમુ નાખી પડ્યો

માનીક વણેજ દવલતમદ શખ્સ હતો અને તેણે બીન્તેઅકબા સાથે વાયરો કર્યો હતો કે હાતમથી તલાક મેળવો એટલે તે તમારી માથે લગન કરી લાદજ હવે ભોગતેમે તલાકના દીવસેજ પચામ પરાણા હાતમના તમુ પાગે આવી લાજમા અને ગમેતા મુગમ તેઓએ ખાણની માગણી કરી કેમકે તેઓને તલાકની તો ખબર હતીજ નહી બીન્તેઅકબા તેમને જોદને મલગઈ ગઈ, અને શુ કયુ તેની તેને કર્મ સમજ પડી નહી દાર્મને માલીકને ત્યાં મોકલાવીને કહેવાયુ કે ‘ હાતમનુ ઘર સમજી પચાસ પરાણા આવી લાજમા છે એ લોકો માટે ખાવાનુ કર્મ હોય, તો મોકલી આપો ’ વધુમા તેણીએ દાસીને

કથુ કે, ‘ અગર માલીક ગણબુશીથી કંઈ આપે તો, લઈને ચાલી આવજો અને અગર સહેજ પશુ નાગઝીના ચીનહો તેના ચેહગાપ જણાય તો, તગતજ પાછી કરજો ’”

દાની જ્યારે માલીકના તખુમા પહોચી તો જ્યે કુ, તે દુધની મતકપ માયુ મુઝીને ઉઘ કાઢી ગલ્લા છે તેને કિસારીને ખીનતઅકનાનો સંદેશો પહોચાડયા વખુમા ઉમેર્યું કે ‘ આ વખતે આ લોકોને હાતમને ત્યા પડેલાડવાનું કામ સહેલું નથી માટે તેમના ખાવા પીવાનો મદદમન તો હોવાજ જોઈએ ’”

આ સાબળતાજ માલીકની યુરી હાલત થઈ ગઈ મોટું પીટવા લાગ્યા, અને પોતાની દારી પીજવા લાગ્યો અને કથુ કે “ એજ ડાગણુમગ તો મે તુને હાતમથી તલાક મેળવવાની મલાહ આપી હતી મારી પામે હાતમના પરાણાઓની પરાણાગત કર્યા માટે કંઈએ નથી ખેયગ આ સાબળીને દાની પાછી કરી, અને આનીને પોતાના ગેલાખીને સયળી હડીવત હલી સભળારી સાબળતાજ તેણે કથુ કે હવે જા દોસ્તી હાતમની પામે અને જઈને ઢલે કે, તમાગ પરાણાઓ ને તમાગ તખુનો પનો માનમ નથી તેઓ અમારે યા આવાને ઉતરી પડ્યા છે માટે એક ઉટ અને દુધ તેઓની મેહમાનદારી રગવામા મોડની આપો દાસી આ સાબળી હાતમને ત્યા દોડી ગઇ, અને ત્યા જઈને સઘળી હકીકત બયાન કરી ‘ સરોચકમથી ’ હાતમે જરાબ આધ્યો અને તેજ વખતે એ ઉટણીઓ લઈને ત્યા પહોચ્યો, અને મેહમાનોની પરાણાગત શરૂ કરી દીધી આ હાલત જોઇ ખીનતે-અકગ પોકારી ઉડી કે ‘ હાલમ એ કાંચુને લીધે મે તમાગથી તલાક મેળવી છે એજ હાલત છે તો, તમે મારા બચ્ચાઓને ગળાના મુકી જગો ’”

“અકનાસ ” હાતમે જરાબ આધ્યો “ તે આ વાતના પછ કદી વીચાગ કર્યો છે કે, જે ખુદાએ આ બચ્ચાઓ અને તમામ દુન્યાને પયદા કર્યો છે તેજ એમની રોજીનો પશુ બદોબસ્ત કરશે ”

હાતમની એડી સફકાના મખાવતમા પોતાના પીતાના પગલા પગ ચાલનારી હતી હાતમે એવો નીચમ ગાખ્યો હતો કે દર વગ્ન પોતાના ઉંટોમાંથી એક ભાગ કાઢીને પોતાની આ વહાલી એડીને આ પી દેતો હતો અને સફકાના એવી સખી દીવની હતી કે, પોતાનો ભાગ મરીએને અલ્લાહના નામપર આપી દેતી હતી આ હાલત નેદીને હાતમ એક દીવ ગહેવા લાગ્યો કે, બેગી ધગ્મા અગર બે ખરચાક બેગા મગશે તો પતો કરી રીને લાગશે હવે યાતો તું સલામથી કામ લે, યા નહીં હાથ રોકી લઉં ”

‘ પીતાશુ આ નેક ખસલતનો વાગ્મા તમેજ આપ્યા છે ’
એટલું બોલી તે ચુપ થઈ ગઈ

હાતમના મગવાથી બની ‘તય’ના તમામ કર્બીલામા એક કયામત તર્યા થઈ ગઈ હતી એક કોલાહલ મચી ગઈ હતો બચ્ચા, જનાન ધગડા સવળા રડી ગઈ હતી હાતમનો નાનો ભાઈ બોલી ઉઠ્યો

“ બેસ બેસ છોકરા ” આ સાબળીને હાતમની મા જે તે વખતે જીવતી હતી પોકારી ઉઠી “ તુ થુ તેને સભાગવાનો હતો તાગમા અને તેમા જમીન અમમાનનો કર્ક છે હાતમની હાલત તો એ હતી કે જ્યારે તે જન્યા હતો તો ખુફાના સમ છે તેણે સાત ત્રીવસ સુધી દુધ પીધું હતું નહીં આદમે દીવમે જ્યારે મે પાડારામ બચ્ચાને દુધ આપ્યું તો હાતમે પણ પીધું ત્યાં જ નારી હાલત એ હતી કે એ એક આચલથી દુધ પીતો હતો અને બીજા પગ પોતાનો હાથ ગાખી મુકતો હતો. કે બીજું પી નહીં જાય ”

એક કવીએ હાતમની છન્દગાનીમજ્જ તેની સાચી તારીક આ પ્રમાણે કરી હતી કે ‘ જ્યા સુધી હાતમ જીવતો છે ત્યા સુધી મખાવત પણ જીવે છે અને જ્યાં હાતમ મરી જશે તો સખાવત હિપર પણ વીલાપ કરવામાં આવશે ”

હાતમના મરણના લાગ્યા વખત પછી જ્યારે અરમગ્તાનમા ધરનામનો ડકો વાગ્યા અને અરમે કેટલાક મુમવમાન થવા લાગ્યા

ત્યારે ફેટલાક હજગતના વિરૂધતા કરવા માટેત ઈચ્છા થઇ ગયા દુગમનોમા હાતમનો છોકરો અદી પીનાહાતમ પણ હતો જનાએ સગવરે કાયનાત [સ વ. અ.) એ જનાએ અમીરે હજગત અલી (૨૬) ની મગદાગીમા તયના કબીલા સામે એક નાની ફવજ મોકલી હજગતઅલી (ગદી)ના આવવાની ખમર સાબળતા અદી તો પેતાના બાલમચ્યાઓને લઈને શામ નેગ્દ નહાની ગયો ત્યારે યનીતયના આત્મીઓ ગીગ્દલાગ થઈ ગયા આ લોકોની સાથેજ હાતમની મેડી અદીની બહેન સફકાના પણ હતી જયારે આ તમામ કયદીઓ જનામ સગવરે કાયનાત (સ અ વ) ની સામે હારીગ કરવામા આવ્યા તો મકદાના મકિની આગળ વધી, અને ડા સાથે કલ્લુ કે

“માન પીનાછ મગ્લુ પામ્યા મારો હીમાયતી અને મદદગાર ફનીયાથી નહી ગયો અગર આપને મુનામીમ જલુાય તો મને આઝાદી અખશા અને મારે લીધે તમામ અગ્નના કબીલાઓના નામપર ડાકનગોડા નહી કેમકે માન પીનાછ કવમના સગદાર હતા તેઓ નીગધાગને ડટાપાનુ આપતા હતા અને અપગધીને કતલ કરતા હતા પાડારીની ખચગદારી કરતા હતા નાત્યાગ અને ગરીબની હીમાયત કરતા હતા, મ કટમા સપડાયલાઓને મુમીયતથી છોડાવતા હતા બુખ્યાઓને અન્ન આપતા હતા સલામ કરવામા પહેલા કરતા હતા, યતીમેની ખચગ લેતા હતા અને આફતના વખતે લોકોના મદદગાર અને સહાયક હતા કેઈ મગ્નકે તેઓની પામ આવીને નીગશ પાછો કર્યો નથી હુ તેજ હાતમની મેડી છુ.” સ.બળીને આ હજગત (સ અ.વ)એ ફરમાવ્યુ કે “ હે બેટા, બુલ્હાનો ઈસ્લમીઓના છે અગર તારા પીના છવતા હોત તો અમે તેમની સાથે સારીજ વર્તણુક કરને ” એ પછી આ હજગત (સ અ વ સ)એ તેણીને છોડી મુકવાનો હુકમ આપ્યો અને તેને કલ્લુ કે “અગર કોઇ માનવ ત શખસ પડતી હાલતમા આવી જાય, અથવા કોઈ શ્રીમત ગરીબ થઇ જાય અથવા કોઇ વીધવાન અજાનોમા સપડાઇ

ગત્ય, તો તેની ઉપર દયા કરો” કેટલાક લખનાગએ જણાવે છે કે આ નેડ બાનુની સીદાગથી જનાય પયગઅગ (સ અ વ) એ તમામ તયના ડખીલાવાળાઓને છોડી મુક્યા એ પછી સફદાનાએ આ મહેગ્યાનીનો આભાર માનવા અને તેના બદલામા દોઆ કરવાની આ હઝગત (ન અ વ) પાસે પરવાનગી માગી, હઝગત (સ અ વ) એ તેમ કરવાની ગળ આપી અને અમહાબને દુકમ આપેા કે તેની દુઆ મામળાને યાદ કરી લે સફદાનાએ આ પ્રમાણે દોઆ કરી ‘ અલ્લાહ તમારી નેદીઓ તે નખસ સુધી પહોચાડે જે તેનો હક-દાર હોય અને તમને ધાર્ષ બદકાર અને કાળા હરદયવાલાનો મોહતાજ કરે નહીં અને અગર કોઇ સખી કે મની કઇ નેમત છીનવી યેવામા આવે તો તમારી માગફતે અલ્લાહ તેને તે અપાવી દે ”

હટાપાત્ર મેગવતાજ સફદાના પોતાના બાઈ પાને શામમા જઠ પહોચી અને ત્યા જ ને ડહ્યુ કે ‘ બાઈ, તમે તે શખન (આ હઝગત સ અ વ)ની પાસે તેની કમનદોમા તમાર ગમ્ કમ, તેની અગાઉજ જઠ પહોચેા મે પોતે ત્યા એવી નિદાયત અને સગ્યાદ જો છે કે તેઓ નજદીકનાજ ભવીષ્યમા તમામ મળવાનો પર કતેહ મેગવશે મે ત્યા એવા ગુજો જોયા કે હયગન હુ મે જોયુ કે તેઓ ડકીંગેને મીત્ર ગણે છે નાનાઓની ઉપર હેત ગણે છે મોટાઓનુ માન જાળવે છે મે તેમના ડગતા વધારે કાઢને સખી જોયાજ નથી તથા તેમના જેવેા દયા અને મહેગ્યાની કરનાર પણ કોઇ જોયો નથી માગ ખીયાવથી તો તમે ડગ જઠને ખુદ તેઓની મવામા હાઝીર થજ જઓ અગર તેઓ નખી છે તો જેટલી જલગ તેમની ઉપર હમાન લઇ આવો બહેતગ છે અને અગર આફશાહ છે તો અમાર કઇ અપમાન તો થવાનુ નથી ”

આ હઝગત અઠી ખીન હાતમના મુસલમાન થવાની કથા છે. જે દુકમા વગણવામા આવી છે (અનુભાવ)

વખત અનુસાર દીનદાર સુસલમાનોએ પટવા લાયક
સુનાળતે તમજા બ. જનાએ રસુલ (ચ અ. ૧ ચ.)

જકાકા ગર્મ હય બાગાં યા રસુલલ્લાહ
તુલે હે શુભપે કુદકાં યા રસુલલ્લાહ
ડરા ને ખવાએ પરેશાને કિતનએ મહશાં,
હુવા હય ચાકકે બેદાર યા રસુલલ્લાહ
વોહ લાલા ગાં જીસે આપને સબયાથા
હે એક વાદીએ પુરખાં યા રસુલલ્લાહ
કબી ને કવોમથી ખયરૂલ ઉમમ વોહી ઈસ્તિન્ન
હરેક નિગાહમે હય ખવાં યા રસુલલ્લાહ.
હય અઝમ થેહ કે મિટાદે જહાંએ આપકા નામ
તુલે હુવે હય મિતમગાં યા રસુલલ્લાહ
હમારે સે કડો એહઆથે જીનકી ગરદન પાં
વોહી હે ખર નરે પયકાં યા રસુલલ્લાહ
જહાંમે જીન્કા ફરેરા તમામ ઉડતાથા.
વોહી અલમ હય નિશુ સાં યા રસુલલ્લાહ
લોહુસે અપને મહાબાને જીમકો ગીઆ થા,
ઉજડ ચલાહય વોહ ગુલાગાં યા રસુલલ્લાહ
મેહ રનમે આપકી ઉમ્મતકી સિફ લાશે હંય
લગાહુવા, હય ને અબાર યા રસુલલ્લાહ.
થેહ બહ રહાહય લોહુ લાખુ બે ગુનાહો કા
ને ગિલ હય કુચઓ બાગાં યા રસુલલ્લાહ.
હઝારેં બેકસો બે ગમગુસાં બેવાઓ,
હય નઝરે ખજરે ખુખવાં યા રસુલલ્લાહ.

ગલા ને ખુશ્કયા હકલોંસે માંકે કુંધ બગેર,
 ચલી હય ઉરપેલી તલવાર યા રસુલલ્લાહ.
 મુખદરાતકી યે હુરમતીહો મસજીદમે
 અબ અયસી ઝીસ્તસે હય આર યા રસુલલ્લાહ
 સુનાઓ કિમકો કહાં બકે દારતા અપની
 હય કેન મુનિસો ગમખવાર યા રસુલલ્લાહ
 કહાસે લાઓ ? કિધર ધુંડનેકો બાઓ હમ,
 રફીકો ચારો મદદગાર યા રસુલલ્લાહ.
 કહાહય હઝરતે ફાફીકસે મુઠખેર આજ,
 કહા હેય હયદરે કરાર ? યા રસુલલ્લાહ.
 કહા હેય હઝરતે સિદ્દીકો હઝરતે ઉરમાં,
 કરે તદારકે કુફકાર યા રસુલલ્લાહ.
 કહાહય હઝરતે ખાલિદ ? કહાહે હઝરતે સા'દ
 કહા હય બા'દરે તૈયાર યા રસુલલ્લાહ
 કહા હય આહ ? વો જમઘટ મુહાબિરીનકા આજ
 કિધર હય મજમએ અનસાર યા રસુલલ્લાહ
 ઉઠા ને દહર મે બેલીનીયોકા હંગામા,
 જહાસે ઉઠગએ દીદાર યા રસુલલ્લાહ.
 બતાઈએતો સહી કબતક આપકી ઉમ્મત,
 રહે બલામે ગીરફતાર યા રસુલલ્લાહ
 હિલાઈએ લખે મોજીઝ તુમા ખુશકૈ લીએ,
 હય દીન આપકા બીમાર યા રસુલલ્લાહ
 જહાહો સાથ હઝારો વહાં તમના બી,
 હો એક ગાશીયહ બરહાર યા રસુલલ્લાહ.

દરેક દીનદાર મુસલમાન ભાઈએ જરૂર વાંચવા લાયક પુસ્તકો

ક્રી રૂ. આ. પા.

છુતછાત, પેજ ૫૦ ની અતિ જરૂરી છે.	૦-૪-૦
આર્ય ધર્મનું ખંડન અને ઇસ્લામનું મંડન	૦-૪-૦
આર્ય ધર્મની કમોટી	૦-૨-૦
તેજસ્વી દિલ્લેના પ્રકાશ	૦-૪-૦
કમીટીના મોહાના (નોવેલ છે.)	૦-૪-૦
કવમી લીડરની ઇસ્લામી સેવાઓ	૦-૨-૦
ઇસ્લામ-રીસાલા ન. ૧	૦-૦-૬
ઇસ્લામ રીસાલા ન. ૨	૦-૩-૦
નમાઝકા ફલાસફા	૦-૪-૦

આ સિવાય મુસલમાન ભાઈઓને ઉપયોગી પુસ્તકોનું
ડુંક લીસ્ટ ફક્ત એક પોસ્ટ કાર્ડ લખીને મફત મંગાવો.

મળવનું ઠેકાણું,

માસિક નુરે ઇસ્લામ ઓફીસ

સુધગરાની પોલી

અમદાવાદ.

જાહેર ખબર.

ઈસ્લામની બેહતરી આહનાર, મર્યાદનો મહદગા ઘણીજ નમ્રતાથી અને ચોખવટથી આર્ય ધર્મનું ખરું કરનાર, મુસલમાન ભાઈઓને મજાહેરી, સંસારિક, દુરિય અખલાકી શિક્ષણ અત્યંત આદી ભાષામાં આપનાર અતિ દિલપસંદ, મોજીલા અને ભાષાની બૂબી ધરાવનાર અશઅ વાચકવર્ગના મનને રજન પમાડવા રજુ કરનાર ગુજરાતી અક્ષરો અને ગુજરાતી ભાષામાં

નૂરે ઈસ્લામ.

માનિત દરેક ઈસ્લામી મહીનાના પહેલા અડવાડીયામાં પ્રગટ થાય છે. ઈસ્લામની દાઝ હોયે ધરાવનાર દરેક મુસલમાને તરતજ આડેક થઈ ઈસ્લામી માનિકને મદદ આપવા સાથે સવાબે દારેન હાસિલ કરવાએ છે.

કાગળ છપાઈ અતિ સુદર ટાઈટલ પેજ વણુ અતિ મનોહર અને ભવકાદાર છે.

લવાજમ એક વર્ષ માટે.

દિવા ૩૧ ૮-૮-૦ દિવસ ૪૮૦-૦૦ નમુનો ૩૧ ૮-૫-

“ નૂરે ઈસ્લામ ” ઓફીસ, ડૉ. મુઈગગની પોળ-અમદાવાદ

